

Nyt

på tværs

Tvær-
KultuRElt
CENTER

Netværk for tværkulturelt kristent
arbejde i Danmark

Nr. 3 – september 2013 – 19. årgang

Foto: BMF

Børnene skal lære begge kulturer

Chin Chin fra Ølgod underviser burmesiske flygtninge i forældreskab mellem to kulturer. Sidste år modtog den 29-burmesiske mor Social- og Integrationsministeriets integrationspris.

Side 3

Foto: BMF

Sandra fra Mesopotamien

22-årig kaldæer læser arkæologi og sælger chokolade.

Side 4

Kristendommen tilhører ikke Vesten
Interview med indisk-født anglikansk archdeacon.

Side 2

Gud kender fremtiden

Kristen egypter bygger bro mellem dansk og arabisk kultur.

Side 5

Sammen på tværs

Gudstjenester og mødesteder på 41 sprog.

Side 6

Flerkulturelle rødder
Boganmeldelse: Ny bog giver værdifuld indsigt i flerkulturelle menneskers ressourcer.

Side 7

Præsten fra Nepal

Nepalesisk flygtningefamilie starter livet forfra i Stenløse.

Side 8

TEMA

MELLEM TO KULTURER

Nydanske stemmer
Side 3-5

Ferietid

Kanosejlads var et af mange tilbud på tværkulturel sommerlejr.

Side 2

Foto: Vibeke Ettrup Larsen

Foto: BMF

Han venter stadig

Afvist syrisk asylansøger kan hverken rejse hjem eller begynde et nyt liv i Danmark.

Side 7

Foto: BMF

Med troen i bagagen

Integration og kristentro

Redaktøren har ordet

Verden er i bevægelse. Stadig flere mennesker krydser grænser og lever en del af deres voksenliv mellem flere kulturer. For langt de fleste er troen med i bagagen. Ifølge den seneste opgørelse fra det anerkendte Pew Research Center er knap halvdelen af verdens 214 millioner migranter kristne og godt en fjerdedel muslimer. Det giver grund til eftertanke i lyset af den hjemlige debat om religion og integration.

Også i Danmark har der i mange år været store grupper af kristne indvandrere og flygtninge. Den fri bevægelighed i EU betyder, at kristne fra Østeuropa i dag udgør en voksende del af Danmarks godt 600.000 nydanskere. Fortsætter udviklingen, vil der om få år være flere kristne end muslimske nydanskere.

Bliver kristne flygtninge og indvandrere lettere integreret end andre udlændinge? Det gives der ikke noget entydigt svar på. Men det er tankevækkende, at mens det magiske ord i Danmark er integration, taler nordmændene om inkludering. Her har vores naboer i nord en vigtig pointe. Hvis ikke værtssamfundet byder de nyankomne velkommen og viser villighed til at inkludere dem, bliver der meget lidt integration. Og her er virkeligheden, at mange danskere oplever tærsklen lavere i forhold til indvandrere og flygtninge med kristen kulturbaggrund.

Derfor får kristne nydanskere meget foræret, når de opsøger en kirke eller et kristent fællesskab. For integration handler jo ikke kun om uddannelse og arbejde. Det afgørende er de personlige relationer. Som en klog præst har sagt: "Det blik, andre møder os med, bestemmer i stor grad den måde, vi ser på os selv." Der er talrige eksempler på, at det har gjort en stor og mærkbar forskel, når kirkelige fællesskaber har budt nydanskere varmt velkommen og mødt dem med positive forventninger. Den fælles tro byggede en naturlig bro, og tillidsfulde relationer til ressourcestærke danskere hjalp den enkelte til at finde fodfæste i en ny livsfase.

Men vellykket integration er andet og mere end fælles religion. Integration betyder at gøre hel. Når man flytter til et nyt land, mister man noget af sig selv. Man er adskilt fra de mennesker, steder og ting, der har formet livet frem til i dag. Afstanden mellem den indre verden med tidligere oplevelser og den ydre verden, hvor man nu fysisk befinder sig, kan opleves uendelig stor. Derfor har kirken en vigtig opgave i at hjælpe nydanskere uanset trosretning til at blive hele mennesker igen og genfinde egne ressourcer. Resten skal de fleste nok selv klare.

I dette nummer af *Nyt på tværs* fortæller tre nydanskere, der er opvokset med den kristne tro, om at leve med flere kulturer og virkeligheder. For også kristne nydanskere bærer på to verdener. Hertil kommer, at mange har oplevet et stærkt pres fra omgivelserne i hjemlandet på grund af deres tro. De har lært at leve i stor tillid til Gud og kan have svært ved at forstå mange danskernes afslappede forhold til kirke og kristendom.

I en mangfoldig verden byder den kristne tro os at tage godt imod *den fremmede* i vores land uanset livsbagage. Den gode fælles hverdag er en frugt af, at vi alle er med til at bygge små forsigtige broer fra menneske til menneske. Start gerne småt. Som en pakistansk biskop siger: "I det mindste kan vi dele et smil." *Birthe Munck-Fairwood*

Migration og migrantkirker

Anglikansk archdeacon: Kristendommen tilhører ikke Vesten

- Giver det overhovedet mening at tale om et kristent perspektiv på migration?

Det er en del af kirkens profetiske kald at give stemme til dem, der ikke selv har en stemme. Det er en særlig udfordring for kirkerne i Vesten i det nuværende politiske klima, hvor fremmedfjendtlighed vinder frem mange steder. Når mennesker i dag er nødt til at flygte fra deres land, er det ofte en følge af Vestens indblanding i andre verdensdele gennem de sidste hundrede år eller mere. Kolonitiden, vestlig imperialisme og de vestlige landes sikkerhedsinteresser har mange steder været med til at skabe det politiske kaos, som i dag tvinger mennesker på flugt. Nogle når frem til Europas grænser som asylansøgere. De europæiske lande har et ansvar for at være med til at finde løsninger, så mennesker på flugt kan få den nødvendige beskyttelse. Lad os huske, at også asylansøgere er skabt i Guds billede.

Arven fra kolonitiden har været med til at gøre mange lande fattigere. Verden er ikke fair. Alle har ikke lige adgang til ressourcer. I dag forlader stadig flere deres land i håbet om et bedre liv et andet sted. Vi kan ikke fortænke mennesker i at drømme om den samme materielle tryghed, som vi selv sætter så højt. Europæere har ikke særlige privilegier i Guds øjne.

- Hvad er migrantkirkernes rolle i Europa?

De mange nye menigheder kan være med til at lære Europas gamle kirker, at der er et blomstrende kirkeliv uden for Europas grænser. Migrantkirker kan åbne Vestens øjne for kristendommens to tusind år gamle rødder i lande som Egypten, Syrien og Irak. Kristendommen tilhører ikke Vesten.

- Hvor ser du de største udfordringer?

Etablerede kirker er ofte ikke klædt på til mødet med migranter. De mangler sproglig, kulturel og menneskelig forståelse for de nyankomne og deres virkelighed. Kun få kender lovgivningen på udlændingeområdet og kan give kvalificeret hjælp til de nyankomne.

- Hvad kan vi lære af migrantkirker?

For at mødet kan blive frugtbar, må vi være villige til at blive berørt, udfordret og forandret. Migrantkirker minder os om, at troen er det vigtigste i livet. De kommer med den troens lidenskab, som vi har mistet i et samfund, hvor individualisme og forbrug er i høj-

I mødet med den fremmede må vi være villige til at blive berørt, udfordret og forandret. Det siger den anglikanske archdeacon John Perumbalath, der netop er tiltrådt som assisterende biskop i en af Londons multietniske bydele med ansvar for 60 bysogne. Den 47-årige indiskfødte teolog var gæsteunderviser på Inspirations-Dage for migrantpræster i maj i Middelfart.

Foto: BMF

sædet. I Vesten skaber vi vores egne fortællinger og løser selv vores problemer. Vi behøver ikke længere Gud. For mange migranter er troen en integreret del af hverdagen. De kommer fra kulturer, hvor det stadig er naturligt, at troen videregives til næste generation. I Indien er kirkerne stadig fulde af unge mennesker, fordi det er en selvfølge, at børn vokser op med tro.

I Vesten kan vi lære noget af det stærke fællesskab i mange migrantkirker. Det bør udfordre den vestlige måde at være kirke på, hvor den enkelte forventes at kunne klare livet selv. I migrantkirker er troen noget, man er fælles om og ejer i fællesskab. Troen leves ud, når man deler livet med andre i et fællesskab, hvor man føler sig accepteret og værdsat.

- Hvad med de teologiske forskelle?

I mange migrantmenigheder er gudstjenesten livsglad, vibrerende og hverdagsnær. Det teologiske budskabs intellektuelle substans betyder mindre end den umiddelbare oplevelse. Det giver mulighed for at redefinere det teologiske budskab i en ny kontekst. Jeg håber, at efterhånden som flere migrantmenigheder indgår i dialog med andre kirker, vil det resultere i en teologisk udvikling hen imod større tolerance over for anderledes troende og et aktivt engagement for samfundets svageste. I London er mange migrantmenigheder i dag mere aktive i socialt og diakonalt arbejde i lokalområdet end de etablerede kirker.

- Hvordan ser du migrantkirkernes fremtid?

Jeg beder om, at de ikke må miste troen her hos os men derimod være med til at give os mere tro! Samtidig er det vigtigt, at de lærer, hvordan man organiserer sig i et demokratisk samfund, og hvordan man tager medansvar for samfundets udvikling. Det er med til at fremme en nødvendig forståelse for, at i et demokratisk samfund kan man ikke få alt, som man gerne vil have det. Men ved at engagere sig kan man gøre en forskel.

Mange migranter har kun overfladisk kendskab til kulturen i det nye land og er bange for at miste troen, hvis de integrerer sig. Men en kristentro, der ikke tåler mødet med det omgivende samfund, er ikke meget værd. Kristendommen kan sagtens klare sig i mødet med en sekulariseret vestlig kultur.

- Hvad vil du gerne bidrage med som archdeacon?

Der er stadig mange barrierer, som skal nedbrydes. Mange steder bliver asylansøgere automatisk mødt med mistro. Racisme er stadig en del af hverdagen i England for rigtig mange mennesker. Kirkens opgave er at forkynde det kristne evangelium i ord og handling og bidrage til et mere retfærdigt samfund.

Som archdeacon kan jeg måske være med til at skabe større forståelse for migranternes virkelighed og for det værdifulde i deres kirketraditioner og gudstjenesteliv. Med min baggrund og hudfarve kan jeg være rollemodel for kirkeledere med en anden kulturbaggrund, fordi jeg forstår deres oplevelser og har let ved at relatere til dem. Jeg vil særligt opfordre unge med indvandrer- eller flygtningebaggrund til at blive præster i den anglikanske kirke. Vi har brug for mange flere præster med en anden etnisk baggrund, hvis vi vil være en troværdig kirke i et mangfoldigt samfund.

BMF

John Perumbalath, MA, MTh og PhD, er archdeacon i Barking, London. Han har tidligere været sognepræst i Calcutta og Gravesend i Kent og er medlem af den anglikanske kirkes synode og stiftsråd, formand for North Kent Council of Inter-faith Relations og tutor ved College of Preachers. Han har boet i England siden 2001.

International gudstjeneste i Jelling

I Jelling Kirke mødte omkring 60 børn og voksne fra 10 lande op til den første engelsksprogede gudstjeneste i august. Ved gudstjenesten medvirkede to lokale præster samt den anglikanske præst Christophe Ndikuriyo fra Vejle, der havde taget initiativ til gudstjenesten på opfordring af beboere på asylcentrene i Jelling og Thyregod. Men også herboende udlændinge, turister og danskere fra lokalområdet var blandt gudstjenestedeltagerne, der alle fik mulighed for at præsentere sig ved det efterfølgende kaffebord.

Verdensmiddage og livshistorier

Y's Men Region Danmark har valgt *Projekt Verdensmiddage* som et af tre regionsprojekter det kommende år. I løbet af perioden afholdes 15 verdensmiddage i folkekirker i udvalgte sogne ud over landet. Menighederne inviterer lokale flygtninge og indvandrere til at lave mad fra hjemlandets køkken, og efter middagen fortælles livshistorier og udveksles erfaringer om kultur, kristentro og livsværdier. Projektet koordineres af Tværkulturelt Center. Læs mere om projektet på www.tvaerkulturelt-center.dk.

Tværkulturelle sommerlejre

"For første gang, siden jeg kom til Danmark, følte jeg mig som en del af en familie." Sådan sagde en tidligere muslim fra Bangladesh, der deltog i den første tværkulturelle kristne sommerlejr på Løgumkloster Efterskole arrangeret af Indre Mission, Luthersk Mission og Folkekirkens Tværkulturelle Center i Ribe Stift m.fl. Over 500 danskere og nydanskere deltog i de i alt fire tværkulturelle sommerlejre i Dronningelund, Hestlund, Hillerød og Løgumkloster. Derudover holdt flere migrantmenigheder deres egne velbesøgte sommerlejre.

Nyt på tværs nr. 3 – september 2013

Børnene skal lære begge kulturer

Chin Chin fra Ølgod underviser burmesiske flygtninge i forældreskab i et nyt land

Man mærker, at der er både tid og overskud i parcelhuset i Ølgod. Lian (40) og Chin Chin Ren Tial Khual Ngo (29) har indrettet hverdagen, så der altid er nogen hjemme hos de to drenge Simon og Joshua på otte og syv år. Når Lian kommer hjem fra sit arbejde som truckfører først på eftermiddagen, gør Chin Chin klar til at tage af sted. Siden hun afsluttede sin uddannelse som social-

Da burmesiske Chin Chin Ren Tial Khual Ngo i 2004 kom til Danmark fra Malaysia sammen med sin mand Lian, var parret blandt de første burmesiske kvoteflygtninge, der blev genbosat i Danmark gennem UNHCR. Sidste år modtog den 29-årige social- og sundhedsassistent, der også er mor til to drenge, Social- og Integrationsministeriets pris. Forud var gået mange års arbejde med forældrerollen i et nyt land og hvordan man videregiver det bedste fra to kulturer til sine børn. Styrke til hverdagens udfordringer finder Chin Chin i sin kristne tro.

og sundhedsassistent i marts, har hun arbejdet som aftenvagt på demensafdelingen på et nærliggende plejehjem. Derudover er den unge sprogbegavede burmeser frivillig forældreunderviser i Dansk Flygtningehjælp, tolk og aktivt engageret i en burmesisk menighed. Næste år starter hun på sygeplejeskolen i Vejle. Hun fortæller, at det alt sammen kun er muligt, fordi hun altid har fået fuld opbakning fra sin mand.

– Han støtter mig hele tiden. Han er bare så dejlig, siger hun med et taknemmeligt smil til ægtefællen, der netop er kommet hjem fra arbejde og er ved at gøre klar til at overtage på hjemmefronten.

Chin Chin har altid været glad for livet.

– At være tilfreds er en gave, jeg har fået fra Gud. Jeg er glad for det liv, jeg har. Selv om jeg har oplevet svære ting, kan jeg sige tak for det liv, jeg har haft.

– Det er i min kristne tro, at jeg får kræfter. Som mennesker er vi forskellige, men Gud er den samme. Vi kan være hos ham, som vi er. Ellers er det ikke nemt at klare alting. Nogle danskere synes, at tro er noget mærkeligt noget. Men det er den virkelighed, jeg lever i hver dag, siger Chin Chin.

Militærdiktatur

Den kristne tro har hun med fra opvæksten i en kristen familie i en mindre by i delstaten Chin i Myanmar (tidligere Burma), hvor størstedelen af befolkningen er kristne. Faren var pensioneret militærmand og moren arbejdede som skoleleder.

– Det var naturligt for os at gå i kirke hver søndag. Hjemme bad vi til Gud, inden vi spiste, og når vi skulle sove. Jeg har altid troet på Gud. Troen er noget, jeg har inde i mig.

Hun fortæller om opvæksten under et buddhistisk militærdiktatur, hvor de kristnes frihed var stærkt begrænset.

– Vi kunne ikke bare bygge nye kirker. Regerings-soldaterne var der overalt. Vi var altid bange. Der var ikke demokrati. Vi var opdraget til at tro, at sådan var det i hele verden, og at militærstyret var det bedste.

Som 18-årig blev Chin Chin gift med den 11 år ældre Lian, der kom fra samme by, men som på det tidspunkt var flygtet til Malaysia.

– Vi kendte ikke hinanden, men vores familier foreslog, at vi blev gift. Vi snakkede sammen i telefonen og blev enige om at gifte os. Vi blev gift i Malaysia, hvor Lian var registreret hos UNHCR som flygtning. Jeg fik arbejde på en restaurant. Det næste år boede vi illegalt i en lejlighed sammen med andre flygtninge. Somme tider var vi 30-40 personer, fortæller hun.

Integrationspris

Sidste år modtog Chin Chin Social- og Integrationsministeriets integrationspris *Årets Nydanske Forælder*. Prisen blev blandt andet begrundet med hendes indsats som frivillig certificeret træner i et nyudviklet MindSpring-projekt under Dansk Flygtningehjælp, der har til formål at støtte flygtninge i forældrerollen i et nyt land. Projektet består af gruppeforløb på deltagerenes eget sprog og ledes af frivillige flygtninge med samme kulturbaggrund. Siden 2010 har Chin Chin sammen med en dansk fagperson undervist to grupper med over 20 burmesiske forældre. Hun forklarer:

– Mange flygtninge har levet under utrygge forhold og oplevet voldsomme ting. De er usikre på, hvordan de opdrager deres børn i en kultur, de ikke selv kender. I grupperne har jeg både brugt mine egne erfaringer og det, jeg har lært på kurser. Mange oplever det trygt at tale med andre i samme situation, som forstår deres baggrund. Fordi vi har samme sprog og kultur, ved jeg, hvordan de er indvendig, siger Chin Chin, der i dag føler sig både som dansker og burmeser.

– Jeg er et sted mellem to kulturer og har nemt ved at tilpasse mig. Jeg kan tænke og arbejde på flere måder og har let ved at lære nyt.

Forældreroller
Chin Chin indrømmer gerne, at hun selv kæmper med de mange forventninger til forældrerollen i Danmark.

– Min mor griner, når vi taler sammen i telefonen. Bare vent til drengene bliver teenagere, siger hun! Jeg tænker meget og er bange for, at jeg ikke er god nok. Min mand tænker ikke så meget. Han er bare så sød med børnene. Måske spørger jeg mine børn for meget. Nu er jeg begyndt at sætte flere rammer og sige, at sådan er det. Men det er svært. I skolen spørger jeg altid, om der er noget specielt, vi skal være opmærksomme på, fordi vi er udlændinge, siger Chin Chin, der håber, at familien en dag kan rejse på besøg i Myanmar.

– Militæret har ikke så megen magt som tidligere. Men at ændre en nations tankegang kan tage en

generation eller mere. Vi tænker, at vores fremtid er i Danmark. Men vores børn skal have mulighed for at vende tilbage og være med til at genopbygge vores land. Derfor skal de have en uddannelse og lære begge kulturer. Men somme tider ved de ikke, hvad de skal gøre hvornår. Det har for eksempel været lidt svært at lære dem, at i vores kultur må børn ikke bruge fornavne, når de taler til voksne. Det er ikke høfligt. I stedet siger man onkel, tante eller bedste.

– Selv om vi bor i Danmark, skal de lære vores sprog, så de kan tale med vores familie. De skal vide, at de tilhører Chinfolket. Vi gør også meget ud af at fortælle vores familiehistorie, siger Chin

Chin, der glæder sig over, at de to drenge trives i hverdagen.

– Det vigtigste er, at de vokser op med den kristne tro. Men som forældre kan vi ikke give dem troen. Vi kan kun fortælle og tage dem med i kirke. Og så har vi valgt en kristen friskole, hvor de kan få danske kristne venner. De skal opleve, at der også er danske børn, der tror på Gud. Derfor går vi somme tider også i en dansk kirke.

Storfamilie
For et par år siden flyttede den burmesiske Chinmenighed, hvor familien er aktive medlemmer, fra Ølgod til Skjern. Her samles 80-100 burmesere hver søndag til gudstjeneste på en skole. Derudover har menigheden børnekirke, ungdomsarbejde, kor, bedemøder og kvindegroupe. I juli var 600 burmesere samlet til sommerkonference i Frederikshavn.

– Vores kirke er som den storfamilie, vi ikke har i Danmark. Vi støtter hinanden. Når nogen får dårlige nyheder eller er ked af det, besøger vi hinanden og overnatter hos hinanden, ligesom vi glæder os sammen, når der sker noget dejligt, siger Chin Chin.

– Den største udfordring for burmesere i Danmark er sproget. Uden sprog er det svært at lære kulturen. Når man ikke kender kulturen, ser man ofte kun det negative. Jeg håber meget, at vi kan blive ved med at have vores menighed, så vi kan hjælpe hinanden til at blive godt integreret her.

BMF

“ Som forældre kan vi ikke give vores børn troen. Vi kan kun fortælle og tage dem med i kirke. ”

Chin Chin Ren Tial Khual Ngo

“

”

“

”

“

”

“

”

“

”

“

”

Sandra fra Mesopotamien

22-årig kaldæer læser arkæologi og sælger chokolade

For at kunne præge fremtiden er man nødt til at kende fortiden. Arkæologi er vildt spændende, fordi det handler om at gå tilbage i menneskehedens historie, siger Sandra Roksi, der mener, at mange unge i dag lever i en overfladisk historieløs kultur.

– Megan ungdomskultur handler om druk, rejser, penge og bedstevenner. Jeg har selv været en del af det. Men så blev det lige meget nok. I dag behøver jeg ikke længere det vilde liv. Jeg har tidligt fået ansvar og kan godt hygge mig med måde, siger den 22-årige arkæologistuderende, der som barn af irakiske flygtningeforældre har rødder i en af verdens ældste civilisationer – det gamle Mesopotamien.

Sandra Roksi kalder sig da også hellere mesopotamier end iraker. For hun er ikke stolt af udviklingen i dagens Irak, men hun er meget stolt af sine forfædre og den civilisation, de grundlagde i oldtiden i det frugtbare område mellem floderne Eufrat og Tigris.

– Det er utroligt at have rødder tilbage til en af verdens første og største civilisationer, der blandt andet opfandt skriftsproget. Der er så meget at udforske, som jeg er overbevist om, at vi kan lære noget af. Næsten alt, hvad vi gør i dag, har jo noget at gøre med vores fortid. Det er bare så spændende at se, hvordan vores forfædre levede sammenholdt med, hvad vores egen tid er præget af, siger Sandra Roksi.

Chokoladebutik

Vi sidder i baglokalet til en lille chokoladeforretning Bagsværd en sen søndag eftermiddag. Udenfor skinner solen fra et skyfri himmel og frister til isvafler og impulsindkøb fra et righoldigt udbud af kvalitetschokolade. Forretningen købte Sandra tidligere på året, da hun fik lyst til at blive selvstændig. Hun ler:

– Jeg ved ikke rigtig, hvad der gik af mig! Jeg har det med at tage hurtige beslutninger. Der ligner jeg min far. Det var lidt specielt for en 22-årig at købe en chokoladeforretning, men jeg kastede mig ud i det. Mine forældre syntes, det var en sjov idé. Jeg blev bare helt

Kender du en udlænding, som ...

- er interesseret i kristendom?
 - ønsker at blive bedre til dansk?
 - vil lære mere om det danske samfund?
 - vil være sammen med ca. 50 kristne danske unge i 5 mdr?
- Så er vores integrationslinje måske noget!

Luthersk Missions Højskole

Forstander Henrik Nymann Eriksen
Tlf.: 48 26 07 66 – www.lmh.dk.
Lærer på integrationslinjen: Kirsten Munk
Undervisning på farsi for iranere

Tolkning til farsi

Folkekirkens Migrantarbejde

Vi hjælper, rådgiver og bygger en økumenisk bro mellem Folkekirken og migrantmenighederne i Danmark.

FÆLLESSKAB – MISSION – SAMMENFLETNING

www.folkekirkensmigrantarbejde.dk

MENIGHEDER PÅ TVÆRS

Inspirationskonference i København d. 1.-3. november

Oplæg - Seminarer - Erfaringsudveksling - Multietnisk festgudstjeneste

Oplægsholdere/paneldeltagere: Migrantpræst Massoud Fourouzandeh, professor Jakob Skovgaard-Petersen og operasanger Aileen Bramhall Itani m.fl.

Se program på www.tvaerkulturelt-center.dk

Hun er fascineret af fortiden og har længe drømt om at blive arkæolog. I september kom Sandra Roksi et skridt nærmere fremtidsdrømmen, da hun startede på arkæologistudiet ved Københavns Universitet. På sigt drømmer den 22-årige irakiskfødte butiksindehaver om at undervise – gerne universitetsstuderende. For hun brænder for at formidle viden om fortiden til kommende generationer. Men først skal hun selv ud og grave.

forelsket i butikken, der har eksisteret i 60 år. Jeg ville gerne have lidt erfaring med arbejdsmarkedet på egen hånd og besluttede at investere min opsparing. Der var noget feminint ved en chokoladeforretning. Kvinder elsker chokolade! Og selv om jeg skulle få modvind, ville jeg jo lære noget. Men faktisk kan forretningen godt løbe rundt, fortæller Sandra, der dog ikke forestillede sig mange år bag disken.

– Min familie har altid sagt, at jeg skulle have en uddannelse. Det var bare et must. Lige meget hvad. Jeg ville det også gerne selv, for jeg

er en rigtig nørd. En uddannelse styrker både fagligt og netværksmæssigt. Man bliver mere værd for samfundet, når man bidrager. Jeg vil være et selvstændigt menneske, der kan klare mig selv, hvis jeg nu ikke får en mand.

– Kulturelt har jeg fået noget fra både det danske og det irakiske. Fra den danske kultur har jeg lært at tage tingene, som de kommer, og ikke gøre dem større, end de er. Som flerkulturel har jeg måske et lidt større perspektiv på nogle ting og kan lettere forstå, hvis nogen har haft dårlige oplevelser, og måske hjælpe dem med at vende det til noget positivt. Men først og fremmest er jeg helt min egen blanding. Jeg har mine egne meninger og har altid skilt mig ud – både fra danskere og andre irakere.

Krigsbarn

Hun er født i Bagdad i 1991 kort efter den første Golfkrig. Da hun var ni år, flygtede faren til Danmark, hvor han fik asyl i løbet af få måneder. Året efter kom Sandra og hendes mor til Danmark gennem familiesammenføring. De første år boede familien i en landsby uden for Aalborg, inden de i 2009 flyttede til Amager, hvor Sandra sidste år blev student fra Tårnby Gymnasium.

– Vi var de sidste i vores familie, der forlod Irak. Mange var rejst eller flygtet under Iran-krigen eller tidligere. I dag bor min fars familie i USA og en del af min mors familie her i Danmark.

Hun husker de tidlige barndomsår som en tid præget af frygt og utryghed.

– Jeg har ikke så gode minder fra Irak. Der var ikke ret mange kristne familier

i vores område. Min mor var konstant bange og har stadig traumer. På skolen var vi kun tre-fire kristne. Vi var bange for at gøre eller sige noget forkert, for selv om vi var børn, kunne det gå ud over vores forældre. Da jeg var seks år, var der igen krig. Når sirenerne gik i gang, gemte vi os. I dag kan jeg stadig få flashbacks, når jeg hører sirener.

Forældre troende

Sandra er født ind i den kaldæiske kirke, der er Iraks største kristne kirkesamfund. Siden midten af 1500-tallet har kirken været katolsk. Som kaldæer er hun opvokset med kirkegang i den katolske kirke – først i Irak og senere i Danmark, hvor de godt 2.500 kaldæere, der hovedsagelig er flygtninge fra Irak, for syv år siden fik deres egen præst.

– Min mor og far er meget troende og kommer i vores menighed i Søborg. For dem har respekt og tilgivelse altid været nøgleord. Sådan lever de selv. Jeg ser meget op til min mor. Hun har lært mig en masse om at have kærlighed til min næste, uanset hvem det er.

– Selv om jeg er enebarn, har mine forældre aldrig pakket mig ind i vat. De ved, at en dag skal jeg klare mig på egen hånd. Så jeg har fået lov til bare at kaste mig ud i tingene. Gør hvad du vil – bare det er med omtanke, siger de. Det er nok ikke så typisk for irakiske forældre.

“ Som flerkulturel har jeg måske et lidt større perspektiv på nogle ting.

Sandra Roksi

Foto: BMF

Mange spørgsmål

I dag ser Sandra sin kaldæiske baggrund som en kultur og livsstil snarere end en personlig troserfaring.

– Jeg hverken kan eller vil løbe fra min baggrund. At løbe fra noget er altid en dårlig løsning. Der er mange gode normer i kristendommen, som jeg prøver at følge. Men jeg tænker meget rationelt og har altid haft mange spørgsmål. Jeg kender ikke rigtig danskere, der tager kirken alvorligt. Men jeg har en kristen irakisk veninde, der er meget troende. Vi er virkelig to modsætninger – og har det fint med det.

– I dag kan jeg sagtens komme i kirken og har stadig mange af mine venner der. Men gudstjenesten giver ikke så meget mening for mig længere. Jeg har talt med vores præst om mine tanker. Han kan godt forstå min tankegang og giver mig stadig opgaver og inddrager mig i kirkens aktiviteter. Jeg vil gerne bidrage i kirken og har det godt, når jeg hjælper andre. Jeg er glad for, at vores præst er så åben. Man kan komme til ham med alt mellem himmel og jord. Han er en ven, der vil lytte uden at sige noget videre. Ved stadig at elske mig og acceptere mig for den, jeg er, har han været med til at give mig masser af mod på livet.

BMF

Da den egyptiske revolution startede i januar 2011, stod Wessam Youssef i den enorme menneskemængde på Tahrir-pladsen i det centrale Cairo. I hånden holdt han et kors. Som kristen egypter var det første gang, at han med stolthed kunne vise sin tro offentligt i sit eget land. Selv om den politiske virkelighed i dag er meget anderledes, ved han, at det kan ske igen, og at det er muligt for kristne og muslimer at arbejde sammen for demokrati og menneskerettigheder.

Gud kender fremtiden

Kristen egypter bygger bro mellem dansk og arabisk kultur

Foto: BMF

For et år siden flyttede Wessam Youssef til Danmark sammen med sin danske kone Marianne og sønnen Andreas på tre år. Med sin viden og personlige erfaringer ønsker den 41-årige tidligere turistguide at bygge bro mellem to verdener - Danmark og Mellemøsten - og skabe større forståelse mellem kristne og muslimer.

En fremtid i Danmark lå ellers ikke i kortene, da parret blev gift i 2006. De havde mødt hinanden i Egypten, og efter brylluppet flyttede danske Marianne til Cairo og begyndte at lære arabisk. Siden fik hun arbejde som lærer på en international skole, mens Wessam Youssef fortsatte sit arbejde som turistguide. Han fortæller:

– Fra starten havde jeg gjort det klart, at jeg ønskede at bo i Egypten. Det var her, jeg blev brugt af Gud. Men efter revolutionen i begyndelsen af 2011 var jeg ikke længere så sikker. Måske kaldte Gud os til at flytte til Danmark, fordi det var bedst for min familie. I tiden efter revolutionen steg kriminaliteten voldsomt i Cairo, hvor vi boede. Røverier og kidnapninger var en del af dagligdagen. Turismen styrted ned. Flere kirker blev angrebet og kristne dræbt.

– Vi bad meget om, at Gud ville vise os, hvad vi skulle. I november samme år deltog jeg i et møde, hvor 40.000 kristne fra forskellige kirkesamfund var samlet for at bede for Egyptens fremtid. Midt i den bølgende menneskemængde så jeg pludselig et dansk flag. For mig var det med til at bekræfte, at vi skulle til Danmark. Hertil kom, at Danmark kort forinden havde lempet reglerne for familiesammenføring, så vi nu havde muligheden.

Familiesammenføring

Selv om parret havde besøgt Danmark mange gange, var beslutningen om at bryde op fra Egypten ikke let, indrømmer Wessam.

– At skulle opbygge en fremtid her er meget anderledes end at være på familiebesøg. Der gik otte måneder, inden vi fik familiesammenføring. I den tid havde jeg ikke opholdstilladelse og måtte ikke arbejde. Det er lang tid, når man har familie og et barn.

Da den længe ventede opholdstilladelse endelig kom i marts i år, blev Wessam volontør og tværkulturel medarbejder tilknyttet Internationalt Kristent Center i

Århus, der er en del af Indre Missions tværkulturelle arbejde. Her laver han radioprogrammer på arabisk og samler arabisktalende udlændinge. For mange er det første gang, de møder en arabisktalende kristen.

– På længere sigt vil jeg gerne arbejde i en kristen organisation som evangelist. Min uddannelse fra Egypten kan jeg næppe bruge i Danmark. Her er ikke rigtig brug for en egyptolog, siger Wessam, der har en bachelorgrad i turisme, oldegyptisk sprog og historie.

“ At vokse op sammen med muslimer er meget anderledes end at læse om islam. Wessam Youssef, Aarhus

Kristen familie

Han voksede op i en kristen familie i millionbyen Cairo med en far, der tilhørte den koptisk-ortodokse kirke, og en mor, der var koptisk katolik. Familien kom regelmæssigt i en katolsk kirke, der som de fleste kirker i Cairo var helt fuld hver søndag.

– Kirken er det sted, hvor egyptere føler sig frie og forbundne med hinanden. Som børn kunne vi godt lide at komme i kirken. Der var en masse andre børn at lege med, vi hørte historier fra Bibelen, og der var spændende aktiviteter for børn, husker Wessam, der sammen med to brødre blev sendt i en katolsk skole, hvor der også gik muslimske børn.

– Det var et meget sundt miljø, hvor vi lærte at forstå og respektere hinanden som kristne og muslimer. I de offentlige skoler var det meget anderledes. Jeg kender mange kristne, der har haft en barsk skolegang med mobning og chikane.

I slutningen af gymnasietiden fik troen en ny dimension for Wessam gennem mødet med den kristne katolske ungdomsorganisation Good News.

– Når jeg er kristen i dag, er det et meget bevidst valg. På en ungdomslejr blev jeg tiltrukket af den måde, de fortalte om Jesus. Her blev der lagt vægt på, hvad Jesus har gjort for os. Det var faktisk meget luthersk! Jeg kunne også godt lide musikken og sangene. Det var helt anderledes end den katolske messe, hvor en del foregår på det gamle koptiske kirkesprog.

– I begyndelsen var min familie betænkelig ved vores organisation, der med sin vækkelsesforkyndelse blev betragtet med skepsis af kirkens ledelse. Faktisk blev vi på et tidspunkt smidt ud af den katolske kirke, men en biskop tog os under sine vinger og fik os tilbage i kirken! Min familie kunne se, at vi tog vores tro alvorligt og læste i Bibelen mere, og at det havde en positiv virkning på os. Senere blev jeg leder af et ungdomsteam, der tog ud til fattige katolske og ortodokse menigheder, hvor vi gav praktisk og økonomisk hjælp samtidig med, at vi underviste og hjalp dem til at forstå det kristne budskab bedre.

Brobygger

Wessam håber fremover at kunne bruge erfaringerne fra hjemlandet som brobygger i Danmark.

– At vokse op sammen med muslimer er meget anderledes end at læse om islam. Fra skole- og studentertiden og mange års arbejdsliv har jeg en masse gode erfaringer såvel som nogle, der ikke er så gode. Jeg vil gerne hjælpe danskerne til at forstå mennesker med en anden tro og kultur. Danskerne åbner sig ikke for fremmede, før de har lært dem godt at kende. Det gør det svært for udlændinge at blive integreret her. Arabisk kultur er meget anderledes. I Egypten er det let at snakke med folk på gaden. Som egypter forstår jeg, hvorfor mange herboende arabere har fordomme om Vesten. De skelner ikke mellem kristendom og Vestens druk- og sekskultur, som de tager afstand fra. Jeg vil gerne fortælle dem, hvad kristendom er, og hjælpe dem til at skelne.

Ydre pres

I mødet med dansk kirkeliv savner Wessam den åndelige dybde, som ifølge ham kendetegner mange forskellige kirker.

– I Egypten lever de kristne under et stort pres. Som barn lærte jeg tidligt at holde lav profil og ikke være for synlig, for som kristne kunne vi ikke regne med at få vores rettigheder. Vi fortalte ikke om vores kristne tro, med mindre vi blev spurgt. Når man gennem længere tid lever i konstant frygt, får man et andet gudsforhold. Man klynger sig til Gud. I Danmark er det meget anderledes. Her er alt så trygt og sikkert.

– Det voldsomme ydre pres har lært kirkerne i Egypten at stå sammen og bede. Det kom meget tydeligt til udtryk i marts i år, da katolske, ortodokse og protestantiske kirkeledere vaskede hinandens fødder på en stor konference, hvor kristne var samlet for at bede på tværs af kirkesamfund. Tidligere har forholdet mellem de forskellige kirkesamfund været præget af mistænksomhed. Nu ser man kristne gå ud sammen med bannere, hvor der står: "Til vores muslimske brødre: Vi elsker jer!" I stedet for at gemme sig inden døre tager de kristne deres tro ud på gader og stræder. Det har givet en masse positiv respons. Men de betaler også en pris. En høj pris. Kristne bliver dræbt. Kirker bliver brændt ned. Kristne mister deres ejendom.

Fremtiden

Wessam følger dagligt udviklingen i hjemlandet, hvor mange kristne ser hærens afsættelse af Det Muslimske Broderskabs præsident Mohammed Mursi i juli som Guds indgriben og en ny chance for landets skrøbelige demokrati.

– Bed for de kristne. Bed om beskyttelse og om visdom til kirkelederne. Lad de kristnes stemme blive hørt i Vesten. Kun Gud kender fremtiden - både for Egypten og for vores familie. Jeg har efterladt en stor del af mit hjerte i Egypten. Men foreløbig har Gud vist os, at vores fremtid er her.

BMF

Frivilligt abonnement

I dette nummer af *Nyt på tværs* er indlagt et girokort. *Nyt på tværs* er fortsat gratis, men hvis nogle af vore læsere har lyst til at betale et frivilligt abonnement på 100 kr., er ethvert bidrag med til at bære Centrets arbejde.

Merci • Obrigado • Shukran • Hjertelig tak!

Netbank 9541 7707231 - Giro 7707231

Sammen

Gudstjenester og mødesteder for flygtninge, indvandrere og danskere

Gudstjenester og messer

Amharisk	København	Emmanuel Evangeliske Kirke, LM, Nansensgade, Daniel Larsen, tlf. 3116 4347 (B)
		Etiopisk-ortodoks menighed, Matthæuskirken/EngHAVE Kirke, Markus Mina Pedersen, tlf. 5190 00
	København	Mission for Nations Int. Ministry, Filipplavej 3, Tewodros Cherenet, tlf. 2971 6944 (P)
	Århus	Etiopisk-Ortodoks menighed, Helligandskirken, Kidane Amare, tlf. 8675 1475/7132 0551
Amharisk/tigrinya		Etiopisk-Eritreansk menighed, Citykirken, Helen Kibreab, tlf. 6193 1133, helkiib@gmail.com (P)
Arabis/assyrisk	Århus	Fountain of Life Ministries, pastor Romel Shaol Yohenna, tlf. 6047 1831 (P)
Arabisk	Brønderslev	Arabisk menighed, Brønderslev Kirke, Tarek Freiwat, tlf. 2062 8175
	København	Arabisk menighedsfællesskab, Greater Love, Vigerslev Kirke, Nabil Astafanos, tlf. 2993 4900,
	Tåstrup	Den Koptisk Ortodokse Kirke, St. Marie & St. Markus, Julia Thordal, tlf. 3250 5582
	Aalborg	Verdens Lys, Margrethekirken, Elias Haddad, tlf. 2878 2202, www.aal-arabicchurch.dk
Armensk	København	Sct. Andreas Kirke, Araxi Petersen, tlf. 4062 5654, eller Alex Ilkilian, tlf. 2851 6375
	Odense	Odense Domkirke, Edward Hakhverdyan, tlf. 6610 1582
Assyrisk	Århus/andre byer	Mar Mari's Assyriske Menighed, Helligandskirken, pastor Albert Panimeen, tlf. 8696 9189
	Århus/Silkeborg	Ostens Gamle Kirke, Sanhereeb Georges, 2139 7048/Gellerup Kirke, Ashur Ishak, 2801 2012
Burmesisk	Bramming, Farsø, Langeland, Kbh., Myanmar Chr. Fellowship, Al Moses, tlf. 4242 0355/ Salai, tlf. 2618 3667	
Burmesisk/Chin	Esbjerg, Fåborg, Odense, Ringø, Rønne, Stovring, Svendborg, Sæby, Chin Chr. Fel., Khin Maung, tlf. 2947 3990	
	Skjern	Chin Christian Bethel Fellowship, ChinChin Ren Tial Rhuo Ng, tlf. 7524 1507/2147 2089
Dansk (da./fransk.)	Amager	International Baptist Kirke, Korsvejsskolen, pastor Gilbert Rukundo, tlf. 6070 1240
(da./eng.)	Haderslev	The House Union (multietnisk menighed), Aktivitetshuset, Poul Erik Gildhoff, tlf. 3221 2611/ 6011 5
	Odense	Folketkirkens Tværkulturelle Samarbejde, Jesper Hougaard Larsen, tlf. 6312 0873/2423 7446
		Graabrødre Klosterkirke, Marianne Larsen tlf. 2423 7446, <i>int gudstjt. en onsdag i hver md.</i>
		God's Ambassadors (ghanesisk), Avedøre Kirke, Samuel Koli Adjei, tlf. 3188 5909
Engelsk	Avedøre	Skt. Nikolaj Kirke, Benny Blumensaat, tlf. 7512 1027 (K)
	Esbjerg	Vor Frue Kirke, pater Carroll Parker, tlf. 4494 7678 (K)
	Herlev	Ulørød Kirke, Torben Ebbesen, tlf. 2042 2562 (F)
	Hillerød	Church for all Nations, Apostolsk Kirke, Georg Bertelsen, tlf. 75618177, <i>søn. kl.10 (oversætt.)</i>
	Horsens	Int. City Baptist Church, Esajasskolen, pastor Tony Acheampong, tlf. 4352 8440 (B)
	Hvidovre	Jelling Kirke, Christopher Ndikuriyo, tlf. 7141 2114, <i>Int. gudstjt. d. 6. okt. kl. 14. (F)</i>
	Jelling	Kolding Int. Church (KIC), Simon Peters Kirke, Michael Markussen, <i>Gudstjt. 1. søn. i md. kl. 1</i>
	Kolding	Adventkirken, Lars Bo Sørensen, tlf. 4656 5102 (A)
	København	

(eng./farsi)

Kinyarwanda/eng.	Herlev	Bethel World Mission Church, Mørkøjkirke, Amøn Nkusi Kijana, tlf. 2927 9099
Koreansk	Lynby	Ark Church, Apostolske Kirke, Janepher Umuranga, tlf. 4224 5283
Kroatisk	København	Den Reformerte Kirke, pastor Dea Hwan Oh, tlf. 3251 1707
Kolding	Kolding	Sankt Michaels Kirke, Anto, tlf. 7558 2378, eller Nikita, tlf. 7554 2932
Makedonsk	København	Skt. Kliment Ohridski, Mariendals Kirke, Dragi Trajkovski, tlf. 2066 8356
Malayalam	Hellerup	Skt. Therese Kirke, F. Eldhose (ortod.), tlf. 5299 8210; F. Benny Mathew, tlf. 2193 4215 (K)
Norsk	København	Kong Haakons Kirke, pastor Magne Hoem, tlf. 3257 1103 (L)
Polsk	Esbjerg (Haderslev, Horsens)	Skt. Nikolaj Kirke, Jan Zaleski, tlf. 2129 1161 (K)
	Helsingør (Herning, Hvidovre)	Sankt Vincent Kirke, pater Wenczysslaw Barwinski, tlf. 9712 4382 (K)
	København (Brønshøj, Taastrup)	Sankt Nikolaj, pastor Wladyslaw Zdunek, tlf. 3678 2790, søndag kl. 12.30
	Nykøbing F./Odense	Sankt Anne Kirke, pastor Leszek Kapusta, tlf. 3286 0724 (K)
Rumænsk	København	Julian Bodnar, tlf. 5572 0985 / Skt. Albani Kirke, Jan Marukowski, tlf. 6088 9372 (K)
	Aalborg/Århus	Pater Herbert Krawczyk, tlf. 8730 7042 (K)
	Isenvad	Rumænsk-ortodoks menighed, Proet Gasian, tel. 5013 5069
	København	Kristuskirken, Gabriela Nistor, tlf. 6126 0155 (B)
		Rumænsk-ortodoks menighed, Mariakirken, Michael Radu, tlf. +46 4013 4654
	Odense, Roskilde	Rumænsk-ortodoks menighed, Mihai Hornicar, tlf. 5265 1703
	Ordrup	Skt. Andreas Kirke, rumænsk-ortodoks menighed, Fr. Avraam, tlf. 5360 8218
	Sønderborg	Rumænsk-ortodoks menighed, Christianskirken, Leon Iacob, tlf. 2796 7869
	Århus	Rumænsk-ortodoks menighed, Vor Frue Kirke, Juliana Samsing, tlf. 8616 7119
Russisk	København	Københavns Kulturcenter, Adress Maksims, tlf. 2734 8794 (P)
Rus./Kirkeslav./Da.	Hobro	Russisk-ortodoks menighed, Jevgenia Norhoj, tlf. 2624 1067
Kirkeslavonsk	København	Skt. Alexander Nevskij Ortodokse Kirke, Serguei Plekhov, tlf. 3313 6046
		Somandskirken, russisk-ortodoks menighed, Sergij Bondaerov, www.orthodoxy.dk
Serbisk	Brønderslev	Baptistkirken, Benjamin Nadj, tlf. 9890 0002 / 4041 7344 (A)
	København	Blågårdens Kirke, Zoran Ivanovic tlf. 2245 9459 / F. Alexander Sanardzic, tlf. 2151 1304
	Odense	Sct. Hans Kirke, Vera Stanic tlf. 2646 0074 / F. Alexander Sanardzic, tlf. 2151 1304
	Silkeborg	Ålderslyst Kirke, Cvijan Kulic, tlf. 2220 6605 / F. Alexander Sanardzic, tlf. 2151 1304
Spansk/Portugisisk	København	Iglesia Latina de Copenhagen, Bethesda, Marcelo Mora (spansk), tlf. 3011 1233 (P)

	Kbh./Fredericia Århus København Løgstør Skanderborg Holstebro Frederikshavn, Herning Aalborg, Århus Fredericia Grindsted Herning Herlev, Holbæk Holstebro Lemvig Odense/Svendborg Sønderborg København København	Solange Oliveira (portugisisk) fofasalange@hotmail.com (P) Kristuskirken, Digna Fernandez, tlf. 3331 0941 (B) Pinsekirken, Alberto Orlando Malisani, tlf. 2276 9195 (P) Mario Gonchoroski (portugisisk), tlf. 2559 2932 / Gert Rostrom, tlf. 7620 0252 Vor Frue Kirke, Bernardo Petri, tlf. 8730 7044 (K) Svenska Gustafskyrkan, Per Lidbeck, tlf. 3315 5458 (L) International menighed, Løgstør Frikirke, Masoudi Herman, tlf. 7215 7354 International Evangelisk Menighed, IM missionshus, pastor Pierre Birunga, tlf. 7143 8278 Int. Chr. Fellowship (congolisk), IM missionshus, M. Sigala, tlf. 9741 3717 / 5123 5862 Frederikshavn, Herning, Holstebro, Horsens, Kolding, Lemvig, Næstved, Randers, Svendborg, Vejle, Aabenraa, Ålborg, Århus Pater Jude Kulas, tlf. 9879 6347 / 2088 5284 (K) Apostolsk Kirke, Printtans Mathiws, tlf. 7594 1150 (Ap) Vestermærkskirken, Savarimuthu Anttonipilai, tlf. 5810 4278 (Miss.forb.) Smyrna Nat Church, pastor Jeyarajan Vyravipillai, tlf. 9721 5023 / 2342 9987 Enok Aruthavaraj, tlf. 4916 3345 (B) Baptistkirken, Sudhakaran Kathiresu, tlf. 9740 6369 / 2695 1014 Hellig Kors Kirke, Duch Than, tlf. 2960 0338 (K) Tamilsk Baptistmenighed, John Balasubramaniam, tlf. 6221 8109 (B) Apostolsk Kirke, Nava Arumugam, tlf. 7465 3941, eller Linel Chachi, tlf. 7444 0969 (Ap) Kulturhuset, Drejervej, Jene Sikanhin, tlf. 6136 1339 (P) Sankt Augustins Kirke, tlf. 3355 6080 (K) / Sankt Petri, sognepræst Markus Löwe, tlf. 3313 3834 (F) Tysk Reformert Kirke, pastor Axel Bargheer, tlf. 3313 8753 Nordslesvigske menigheder, kontakt pastor Sylvia Laue, tlf. 7465 1834 (L) Tyske gudstj., i danske folkekirker: Christa Hansen, Haderslev Domkirke, tlf. 7452 3655 Sankt Ansgar Kirke/Sec. Nordberts Kirke, pater Vasył Tykhovych, tlf. 2085 3958 (K) Pakistaners Kristen Menighed, Ansgars Kirke, Ronald Benson, tlf. 2824 7999 Ngog Tuyen Nguyen, tlf. 6221 0542 (K) / Mange huer, Minh Quang Nguyen, tlf. 5132 8896 (K) Sankt Knud Lavad Kirke, pater Chau Chu Huy, tlf. 3990 5727 (K) Odense Baptistmenighed, Noh Dieu, tlf. 2132 4652 (B) Den Vietnamesiske Evangeliske Menighed, pastor Huynh Dieu, tlf. 3512 9510
Svensk		
Swahili/Dansk		
Swahili/Eng.		
Tamilsk		
Thai		
Tysk		
Ukrainsk		
Urdu		
Vietnamesisk		

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

Middage på tværs

Ebeltoft	Det Internationale Hjørne, Kirsten Trollegaard Jørgensen, tlf. 8636 2511
Esbjerg	Pinsekirken, Atula Masa, tlf. 4167 5662 / 7512 0100 (kirken)
Haderslev	Gl. Haderslev Kirke, Kirsten Münster, tlf. 7452 3945
Herning	Luthersk Mission, Børge Pedersen, tlf. 9712 3994
Hilleroed	Luthersk Mission, Birgitte Nielsen, tlf. 4087 3182
Hirtshals	Hirtshals Kirke, Ole Vallson, tlf. 2752 0369
Hjørring	Emma Stenbjerg, tlf. 9892 9090
Holstebro	Luthersk Mission, Inge Margrethe Jacobsen, tlf. 9746 1929
	Nørrelandskirken, Marianne Skjølstrup tlf. 9742 2686, <i>tværkulturel aften én lørdag i md.</i>
København	<i>Fredag d. 6. sept. kl. 17.30: Afrikansk verdensmiddag, Haraldskirken</i>
	<i>Fredag d. 4. okt. kl. 17.30: Kinesisk aften, Højdevangskirken</i>
	<i>Fredag d. 1. nov. kl. 18.00: Irakisk middag, Fredens Kirke (konference starter)</i>
Kbhvn NV	Nordvestkirken: Venskabsmiddage <i>lørdag d. 1. juni kl. 17.30</i>
Rødovre	Luthersk Mission og Højnæskirken, Yvonne Solgaard, tlf. 2337 3077
Silkeborg	Silkeborg Kirke, første fredag i måneden, Jette Lykke Nielsen, tlf. 8681 00241
Skjern	Luthersk Mission, Hans Lundby, tlf. 4054 2099
Toftlund	Luthersk Mission, Møller Schmidt, tlf. 7483 1114
Videbæk	Luthersk Mission, Villy Juul Mikkelsen, tlf. 9717 2403
Aalborg	Missionsforbundet, Steen Nygaard, tlf. 9818 4975
Århus	Venskabsmiddage, Luthersk Mission, Gravers Bøge, tlf. 2621 2671

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Café Cadeau	Frederiksberg	Café og Drop in Center, tlf. 3326 2028, www.cafecadeau.dk
Café Tværs	Holstebro	Holstebro Kirke, 1. man. i md. kl.13.30-16, Erik Ladegård, tlf. 9742 0246
Folkkekirkens Migrantarbejde	Odense/Fyns Stift	St. Hans Kirke, Massoud Fouroozandeh, tlf. 6612 4388/4053 2523
Folkkekirkens Tværkulturelle Center	Ribe Stift	Stiftspræst Daniel Ettrup Larsen, tlf. 2757 4864
Folkkekirkens Tv. Samarb. (FTS)	Odense	Jesper og Marianne Hougaard Larsen, tlf. 6312 0873 / 2423 7446
Holstebrokirkenes Flygtningearbejde	Holstebro	Sognemedhjælper Marianne Skjølstrup, tlf. 9742 2686
Internationale Afstener	Gellerup	Sognemedhjælper Bit Boel Buhl, tlf. 8625 0800 <i>Fredag d. 13. sept. kl. 18</i>
Internationalt Kristent Center (IKC)	København	Dansk- og eng.undervisning m.m., Anders Graversen, tlf. 3332 5939
	Århus	Danskundervisning m.m., Peter Mikkelsen, tlf. 6178 9988
Int. Students Christian Fellowship	Cph., Århus, Aalb.	Odense KFS, tlf. 3543 8282
Kalejdoskop	København	Frelsens Hær, Thorsgade 48A, Helle Fik, tlf. 3585 0087
Kirkens Korshær	København	Inger Marie Warncé, tlf. 3581 2880
KIT	København	Kirkernes Integrations Tjeneste, Hans Henrik Lund, tlf. 3284 6016
Kolding International Congregation (KIC)	Kolding	Tværkulturel sognemedhj. Elizabeth Padillo Olesen, tlf. 3045 0414
Kulturcaféen	Brande	Ellen Andersen, tlf. 9718 7132
Kvinder møder kvinder	Esbjerg	Kvaglund Kirke, Inge Skjølstrup, tlf. 2988 3406
Kvinder møder kvinder	København	Behlehmærskirken, Jane Christiansen, tlf. 3535 0028
Kvinder på tværs	Albertslund	Opstandelseskirken, Rozina Ifiti, tlf. 5035 4348
Kvindeligt Voksenarbejde	Herning	Anna Thise Pedersen, tlf. 9712 4137
Lørdage på tværs	Ølstykke	Fælleskirken, tlf. 7026 5350
Mandeklub (international)	Esbjerg	Kvaglund Kirke, Poul Martin Nielsen, tlf. 5040 4087
Mødested Vesterbro	København	Thyra Smidt, tlf. 3321 2703
Mødested Amager	Amager	Ellen Gylling, tlf. 8232 5527, og Jens Lind Andersen, tlf. 2360 2557(F)
Sport på tværs	Skjern	Luthersk Mission, Enok Sørensen, tlf. 9735 0186

TIL KALENDEREN

Regnbuekonference
Mød københavnske migrantmenigheder
Vor Frue Kirke
Københavns Domkirke
Onsdag d. 25.sept. kl. 17

Efterårskonference
Menigheder på tværs
Criss-Cross Churches
København
d. 1.-3. november

Forårskonference
og repræsentantskabsmøde
ledet af: Archdeacon John Perumbalath, UK
København d. 21.-22. marts 2014

Tværkulturelt Center · tlf. 3536 6535

www.tvaerkulturelt-center.dk

Bibelen på alverdens sprog

الكتاب المقدس في اللغة العالمية

The Bible in a thousand tongues

Bibelselskabets Boghandel

Frederiksborggade 50 | 1360 København K | Tlf. 33 93 77 44
boqhandel@bibelselskabet.dk | www.bibelselskabet.dk

Fremmedsprogede bibellæseplaner
www.blr.dk

Meddelelser angående gudstjenester og arrangementer
i december, januar og februar modtages senest 1. november.
Næste *Nyt på tværs* udkommer d. 1 december 2013.

FESTKALENDER

5.-6. sept.	Jødisk nytår (<i>Rosh Hashanah</i>)	Jøder
9. sept.	Fest for guden Ganesh	Hinduer
11. sept.	Nytår (<i>juliansk kalender</i>)	Ort. kristne
14. sept.	Forsoningsdagen (<i>Yom Kippur</i>)	Jøder
19. sept.	Vietnamesisk børnefest (<i>månefest</i>) (<i>Trung Thu</i>)	Buddhister
19.-27. sept.	Lovhyttefesten (<i>Sukkot</i>)	Jøder
5.-13. okt.	9 aftners fest for gudinder (<i>Navaratri</i>)	Hinduer
14. okt.	Pilgrimsrejsen begynder (<i>Hajj</i>)	Muslimer
15.-18. okt.	Eid al-Adha Offerfesten til minde om Ibrahims dydighed	Muslimer
3. nov./4. nov.	Alle Helgen/Alle sjæle	Kristne
3. nov.	Lysfest (<i>Deepavali/Divali</i>)	Hinduer
4. nov.	Islamisk nytår (år 1435) (<i>Hijra</i>)	Muslimer
13. nov.	Martyrernes dag (<i>Ashura</i>)	Shiamuslimer
15. nov.- 25. dec. (28. nov.-7. jan.)	Julefasten (<i>juliansk kalender</i>)	Ort. kristne
28. nov.- 5. dec.	Chanukah Fest for templets indvielse	Jøder

Indberetning af gavebeløb og CPR-nummer

Tværkulturelt Center skal indberette gavebeløb og CPR-nummer, hvis giveren ønsker skattefradrag for beløbet. Oplys derfor venligst CPR-nummer, når du giver en gave til Tværkulturelt Center.

Han venter stadig

Personlig beretning om krigen i Syrien – set fra et dansk asylcenter

Han kan hverken rejse hjem eller begynde et nyt liv i Danmark. To år er der gået, siden Paul Yonan, 33-årig diplomingeniør fra Damaskus, i 2011 søgte asyl i Danmark. Familien var gentagne gange blevet truet på livet på grund af deres kristne tro. Men efter 15 måneder fik han endeligt afslag. Danmark mener fortsat ikke, at den generelle situation i Syrien er så alvorlig, at alle syrere bør have asyl. De omkring 180 afviste syrere i danske asylcentre kan dog ikke sendes hjem, så længe der er borgerkrig. Dermed befinder de sig i et juridisk limbo, hvor de ikke må arbejde eller integrere sig i det danske samfund.

Paul Yonans historie er tidligere fortalt i Nyt på tværs. Siden er situationen i Syrien forværret. Antallet af flygtninge vokser dagligt med 6.000 ifølge UNHCR, der kalder flygtningekrisen den værste siden folkemordet i Rwanda i 1994. Paul Yonan fortæller:

Hver dag er der dårlige nyheder fra mit land. Mennesker dør. I går blev min fætters søn dræbt, da en bombe eksploderede i centrum af Damaskus. Han blev 38 år og efterlader kone og børn.

For tre dage siden fik jeg den bedste nyhed meget længe. Min søster i Syrien fik en lille dreng. Vi har så desperat brug for gode nyheder. Men jeg ville ønske, at han var født i et land, hvor han ikke hver dag skal høre lyden af geværer og eksplosioner. Det er forkert, at børn skal vokse op med krig.

Da min søster for nogle uger siden skulle til læge, blev hun fanget i en skudveksling på gaden. Hun var meget bange. Lægen sagde, at det ikke var godt for barnet, og at hun skulle være forsigtig. Men ingen kan sikre sig. Vi er meget taknemmelige for, at den lille dreng er sund og rask.

De fleste dage forsøger jeg at ringe til min familie. Måske lykkes det et par gange om ugen. Eller vi kommunikerer over internet, hvis de har elektricitet. Jeg er meget bekymret for dem. De har flere gange forsøgt at komme til et andet land, men de blev nødt til at vende tilbage. Min mor er meget træt. Nu er de flyttet til en kristen landsby, men der har også været kamphandlinger, for oprørerne tror, at de kristne er allierede med præsidenten.

For tre år siden levede min familie et normalt liv. I dag er alt forandret. Jeg takker Gud for, at min familie klarer sig. Men det bliver stadig sværere for dem. Tidligere kostede et brød 20 syriske lira. Nu koster det 150. Selv de rige er ikke rige længere.

Min søsters mand har en lille forretning, hvor han sælger tøj. Måske har han en eller to kunder om dagen. Folk tænker på mad

- ikke tøj. Min bror var gymnasielærer i matematik, fysik og kemi i 16 år. Nu har han købt en printer og laver dødsannoncer. Når nogen er død, kan familien få lavet et opslag, der bliver sat op rundt omkring i byen. For tre år siden lavede min bror bryllupsinvitationer i sin fritid.

I marts bad min advokat Flygtningenævnet om at genoptage min sag. Men der er stadig ikke kommet svar. Jeg prøver at holde fast ved håbet. Jeg er indkaldt til militærtjeneste i regeringshæren, men jeg vil ikke kæmpe mod mit eget folk. Efter at jeg fik afslag, har jeg fået den originale indkaldelse. Min bror sendte den til Tyrkiet med en ven, der gav den videre til en, han stolede på, som skulle til Tyskland. Derfra blev brevet sendt til Danmark.

Om kort tid lukker vores asylcenter. Jeg har boet her i et år og otte måneder. Jeg kender alle medarbejderne og de andre beboere. Det har givet en slags stabilitet midt i kaos. Jeg hjælper Røde Kors som tolk og har været heldig at få et værelse, hvor jeg kan være alene det meste af tiden. Nu skal jeg begynde helt forfra et nyt sted. At tænke på at skulle dele værelse med nogen, jeg ikke kender, er meget stressende.

Dagene er meget lange. Jeg har det bedst, når jeg har travlt. Så tænker jeg ikke så

“Jeg har det bedst, når jeg har travlt. Så tænker jeg ikke så meget.”

Paul Yonan, afvist asylansøger

Foto: BMF

Det betyder meget for mig at komme i en kirke. Jeg har også været til gudstjenester for flygtninge, hvor vi læser fra Bibelen på arabisk, tænder lys og beder. Første gang gik jeg udenfor og græd. Da jeg kom ind igen, havde jeg en god følelse.

Jeg tænker meget på Job i Det Gamle Testamente. Han mistede alt. Men han mistede ikke håbet. Mister man håbet, er der intet tilbage. Måske vil Gud, at jeg skal lære noget gennem alt det svære. At jeg skal blive et stærkere menneske, så jeg bedre kan hjælpe andre. Når jeg magter det, forsøger jeg at finde noget positivt - noget, der kan give mening.

Selvfølge vil jeg gerne tilbage, når der engang bliver fred i Syrien. Men realistisk går der måske ti

år. Hvis regeringen falder, bliver det værre for de kristne og andre mindretal - ligesom i Irak. Derfor er vi bange.

Fortalt til BMF

FAKTA: Siden oprøret mod præsident Bashar al-Assad begyndte i 2011, er over syv millioner syrere flygtet fra deres hjem ifølge UNHCR. Knap to millioner er registreret som flygtninge i et naboland. Godt 1.700 har søgt asyl i Danmark.

Paul Yonans rigtige navn er redaktionen bekendt.

BOGANMELDELSE

De nye brobyggere

Ny bog giver værdifuld indsigt i flerkulturelle menneskers ressourcer

FLERKULTURELLE RØDDER

Styrker og udfordringer ved en flerkulturel opvækst

Maria Christensen og Svend Løbner Madsen

Dansk Psykologisk Forlag 2012. 200 sider.

En flerkulturel baggrund kan være en styrke. Det har mange af os oplevet i forskellige sammenhænge. Nu er der også skrevet en bog om det.

Mens debatten om indvandring mest er kørt på den brede befolknings præmisser med fokus på, hvordan udfordringerne omkring indvandring skal tackles, er der for nylig udkommet en bog med en ny vinkel skrevet af Maria Christensen, psykolog med slovakisk baggrund, og Svend Løbner Madsen, frikirkepræst opvokset i Tanzania. Bogens hovedbudskab er, at personer med flerkulturel baggrund har nogle særlige egenskaber, som det danske samfund har brug for.

Flerkulturelle rødder kortlægger en særlig personlighedstype, der kaldes flerkulturel, og som ifølge forfatterne bliver mere og mere udbredt både i Dan-

mark og andre steder i verden. Forfatterne definerer to hovedgrupper af flerkulturelle danskere: Personer med dansk baggrund, som har haft en del af deres opvækst i udlandet og senere flytter "tilbage" til deres forældres kultur, og personer med anden etnisk baggrund, som enten kom til Danmark som børn eller voksne, eller som er født her, men hvis forældre er flyttet hertil fra et andet land. I mange henseender adskiller de to grupper sig fra hinanden, men de har også meget til fælles.

Flerkulturelle rødder opregner typiske egenskaber hos flerkulturelle personer: Gode sprogkunderskaber, kulturel indsigt og indføling, der gør dem mere tolerante og mindre fordomsfulde, evnen til at se ligheder frem for forskelle, videbegærlighed, gåpåmod, selvstændighed og fleksibilitet. De er gode til at relatere til mennesker, der er anderledes, og inkludere nye i sociale fællesskaber. De kan se tingene fra en anden vinkel og er gode problemløsere. For at undgå polarisering i en globaliseret verden har et samfund brug for brobyggere. Her er flerkulturelle personer særdeles velegnede.

Bogen indeholder foruden otte interviews også forfatterne egne historier. De personlige historier gør bogens temaer konkrete og illustrerer de særlige udfordringer, der er ved at flytte til en ny kultur eller tilhøre en minoritet - samt de særlige ressourcer, disse erfaringer giver. Flere af de interviewede giver samtidig udtryk for,

at en flerkulturel identitet sagtens kan forenes med en stærk tilknytning til Danmark. Hermed nedbrydes modsætningen mellem "det danske" og "det fremmede" - og det er netop et af bogens formål.

Afslutningsvis diskuteres, hvordan det danske samfund kan blive bedre til at udnytte denne talentreserve. Med henvisning til nyere forskningslitteratur konkluderer forfatterne, at det giver bedre resultater at identificere og udnytte menneskers bedste egenskaber fremfor at prøve at overvinde svagheder. Hermed bliver budskabet en opfordring til Danmark om at være mere åbent over for flerkulturelle mennesker, så der skabes positive følelser, der kan styrke deres identitet og hjælpe dem med at finde deres ressourcer.

Flerkulturelle rødder er let læst. Ud over at være en interessant læseoplevelse kan den være til stor hjælp for alle, der arbejder med flerkulturelle danskere, ligesom jeg kan anbefale den til alle, der interesserer sig for indvandrerdebatten.

Anmeldt af Hanna Vesalainen Hirslund
Tværkulturel medarbejder i Mødested
Amager. Født i Nepal af finske forældre
og opvokset i Nepal og Finland.
Har boet i Danmark siden 1998.

Præsten fra Nepal

Kvoteflygtninge starter livet forfra i Stenløse

En meget lang rejse, der kun lige er begyndt. Sådan beskriver familien Acharya mødet med Danmark og en dansk børnefamilies travle hverdag. Siden den 29-årige nepalesiske præst Bhakta Bahadur Acharya kom til Danmark som FN-kvoteflygtning fra en flygtningelejr i Nepal sammen med sin kone Ran Maya Rai og datteren Breana på halvandet år, har alt været nyt: Rækkehuset i et roligt dansk villakvarter, maden, sproget, klimaet og tusind andre ting. Heldigvis er parret ikke alene i Danmark men en del af en storfamilie på 20 medlemmer.

– Vi er heldige, at vi har fået lov at bo tæt på hinanden i Ølstykke, Ganløse og Stenløse: Mine forældre, mine fem søskende og deres familier, min kones forældre og hendes bror og søster. Vi besøger hinanden meget. Min svigermor var den første, der kom for fire år siden, fortæller Bhakta, der allerede den første søndag blev budt velkommen i frimenigheden Fælleskirken i Ølstykke, hvor svigermoren og andre familiedlemmer gennem flere år er kommet regelmæssigt. Her fik de nykomne også kontakt med et nepalesisk fællesskab, der ud fra kirken samles til sang, bøn og bibelundervisning på nepalesisk på skift i hjemmene.

– Vi er meget glade for den danske menighed, der har taget godt imod os. Det betyder rigtig meget for os, at vi også kan synge og bede på vores eget sprog. I den danske kirke oversætter jeg til nepalesisk for de andre. Jeg har også prædikeret på engelsk flere gange. Vi kan godt lide, at det er en pentekostal kirke. Det er den kirkeretning, vi kommer fra. Her føler vi os hjemme, fortæller Bhakta.

Fordrevet fra Bhutan

Familien er etniske nepalesere fra den lille bjergstat Bhutan i Himalayabjergene. Her tilhørte de det nepalesiske mindretal (Lhotsampas), der havde levet i Bhutan i op til fem generationer. Da Bhakta var seks år gammel, blev hans familie fordrevet fra Bhutan efter en omfattende bhutanisering af landet, der blandt andet betød, at nepaleserne i 1990 blev frataget deres statsborgerskab. Massive protester resulterede i vilkårlige fængslinger, tortur og nedbrændte huse. I alt omkring 125.000 etniske nepalesere endte i interimistiske flygtningelejre i Nepal, der blev deres hjem de næste 20 år.

– Jeg husker ikke ret meget fra dengang. Kun at vi havde køer og marker i Bhutan, og at livet var helt anderledes end i flygtningelejren. Jeg kan huske, at vi flygtede til fods og gemte os for regeringssoldaterne. I Nepal fik vi hjælp fra UNHCR. Vi boede i bambushytter og måtte ikke forlade lejren uden særlig tilladelse. Hver 14. dag hentede vi madrationer hos UNHCR, fortæller Bhakta.

Selv var han blandt de heldige, der efter 12 års skolegang i lejren fik lov at læse videre ved et nepalesisk universitet, hvor han tog en bachelorgrad i sociologi og antropologi. Sideløbende arbejdede han som skolelærer for at tjene til studierne. Også hans kone Ran Maya fik lov at tage en uddannelse uden for lejren. Hun er jordemoder og håber en dag at kunne bruge sin uddannelse i Danmark.

Døbt i flygtningelejren

Som de fleste nepalesere var Bhaktas familie praktiserende hinduer. Derfor kom det som en overraskelse for familien, da Bhakta i 2006 besluttede, at han ville være kristen og døbes. I dag er han ikke i tvivl om, at det var hans livs største og bedste beslutning. Han fortæller om sin personlige trosrejse:

Der er umådelig langt fra en flygtningelejr i de nepalesiske bjerge til hverdagen i den lille nordsjællandske by Stenløse. Men et stort familienetværk og en varm velkomst fra en dansk menighed har medvirket til, at en ung nepalesisk flygtningefamilie efter otte måneder er godt på vej ind i en ny livsfase.

– Da jeg var 16 år, blev jeg alvorligt syg. Vi opsøgte læger og udførte alle de ritualer, som vores religion foreskrev. Der gik lang tid, men jeg blev ikke rask. En dag kom en kristen evangelist på besøg. Vi sagde velkommen, for det ville være uhøfligt ikke at byde ham indenfor. Han fortalte, at Jesus Kristus er en stor læge, og at intet er umuligt for ham. Evangelisten inviterede mig hen i en kirke i lejren for at høre mere. Der hørte jeg, at Jesus tilgiver synd, og at der findes et evigt liv. Som hindu var det helt nyt for mig. Da jeg kom hjem, havde jeg en speciel oplevelse, jeg ikke kan forklare. Jeg lå i min seng, da to høje hvidklædte skikkelser i et lysglimt kom og løftede mig op. Jeg blev ført ind i en træbygning, hvor jeg mødte Jesus. ”Jeg er Kristus, din

frelser. Jeg har længe søgt efter dig,” sagde Jesus og omfavnede mig.

– Fra den dag vidste jeg, at Gud havde en plan for mit liv. Gud velsignede mig, så jeg blev rask. Jeg tog på bibelskole i Indien, og da jeg kom tilbage, arbejdede jeg i kirken som evangelist. Der var omkring 200 i menigheden – de fleste tidligere hinduer. Da præsten blev genbosat i USA, blev jeg indviet som menighedens præst.

I begyndelsen mødte Bhakta modstand fra familien, der opfattede kristendommen som en vestlig religion. Men efterhånden som de så, at den nye tro havde en positiv indflydelse på sønnens liv, begyndte flere at komme i kirken. Bhakta fortæller, at de fleste familiedlemmer i dag er kristne, selv om ikke alle er døbt.

Lys i mørket

I 2008 startede UNHCR et internationalt genbosætningsprogram for de nepalesiske flygtninge. Bhaktas familie fik tilbud om at komme til Danmark.

– Vi havde opgivet håbet om en bedre fremtid. Nu var der pludselig lys i mørket. Vi vidste, at Danmark var et rigt land, hvor alle kunne læse og skrive, og hvor ingen led nød. Vi var meget glade, fordi Danmark ville modtage os.

– Vi savner vores venner i flygtningelejren. Vi savner vores kirke og fællesskabet i lejren. Men vi er taknemmelige for at bo i Danmark. Livet her er meget bedre end i flygtningelejren. Det sværeste er sproget. Uden sprog kan jeg ikke arbejde. Her er jeg som en alfabet. Mit eksamensbevis er ikke noget værd. Jeg skal starte helt forfra. Hver dag har vi meget travlt med sprogskole, madlavning og vores datter, der går i vuggestue. Om aftenen er vi meget trætte. Men Jesus er hos os. Han går foran ind i alt det nye, vi skal lære. Vi skal nok klare det. Vi har kostet den danske regering mange penge og vil gerne være aktive borgere. BMF

“ Vi er meget glade for den danske menighed, der har taget godt imod os.

Bhakta Bahadur Acharya, Stenløse

Foto: BMF

Tvær- KultuRelt CENTER

Netværk for
tværkulturelt kristent arbejde

Ryesgade 68 C · 2100 København Ø · Tlf. 3536 6535

E-mail: info@tvaerkulturelt-center.dk
www.tvaerkulturelt-center.dk

Netbank: Reg.nr. 9541 Kontonr. 7707231
Giro 7707231 (korttype 01)

Koordinator: Cand.mag. Birthe Munck-Fairwood
Sekretær: Cand.theol. Ann Juul Kjestrup

Regnskabsfører: Ilse Due
Aidskonsulent: Ravi Chandran

Medlemsorganisationer og –menigheder:

Organisationer: Dansk Ethioper Mission • Indre Mission

Organisationsstøtte: Samvirkende Menighedsplejer

Brødremenighedens Danske Mission • Luthersk Mission

Menigheder m.fl.: Adventskirken, Vanløse • Ansgar Kirke, Aalborg
Apostelkirken, København • Avedøre Kirke • Bellahøj Kirke
Bethlehemskirken, København • Bistrup Kirke • Borris Kirke
Brønderslev Kirke • Bråby Sogn • Buddinge Kirke • Bårse-Beldringe
Sogn • Christians Kirke, Christianshavn • Christians Kirke, Århus
Christianskirken, Fredericia • Christianskirken, Kgs. Lyngby
Christianskirken, Sønderborg • Dronninglund Kirke • Egvad Sogn
Eliaskirken, København • Emdrup Kirke, København • Emmauskirken,
København • Enghave Kirke, København • Fakse Kirke • Fjellstervang
Kirke • Folkekirkens Tværkulturelle Center i Ribe Stift • Fredens-
Nazaret Sogn, København • Frederikssund Kirke • Garnisonskirken,
København • Gellerup Kirke, Brabrand • Gl. Haderslev Kirke
Gilleleje Kirke • Glostrup Sogn • Greve Sogn • Grønnevang Kirke,
Hillerød • Haderslev Domsogn • Hadsund Kirke • Hannerup Kirke,
Fredericia • Haraldskirken, Gladsaxe • Harridslev-Albæk-Støvring
Sogn • Hasle Kirke, Århus • Haslev Kirke • Helligåndskirken, Århus
Helligåndskirken/Natkirken, Kbh. • Hemmet Kirke • Hendriksholm
Kirke, Rodovre • Herlev Kirke • Herstedøster Kirke • Hillerød Sogn
Hillested-Skørringe Pastorat • Hirtshals Kirke • Holstebro Kirke
Husumvold Kirke, Brønshøj • Hvidovre Kirke • Hyltebjerg Kirke,
Vanløse • Højelse Sogn • International Church of Copenhagen
Jakobskirken, Roskilde • Jesuskirken, Valby • Jetsmark Kirke • Karls-
lunde Strandkirke • Kastrup Kirke • Kgs. Lyngby Sogn • Kildebrønde
Sogn, Greve • Kingo-Samuel Sogn, København • Korsvejskirken,
Kastrup • Kristrup Kirke • Kvaglund Kirke, Esbjerg • Kong-Svinø
Pastorat • Lemvig-Heldum Sogn • Lerup-Tranum Pastorat • Lindehøj
Kirke, Herlev • Lindholm Kirke, Nørresundby • Lundehus Kirke • Lyng
Kirke, Fredericia • Løsning-Korning Sognekalde • Mørkhøj Kirke •
Mårum Sogn • Nathanaels Kirke, København • Nexø Kirke • Nyvang
Sogn, Kalundborg • Nørre Snede Kirke • Nørrelandskirken, Holstebro
Nørremarkskirken, Vejle • Opstandelseskirken, Albertslund Præstebro
Kirke • Rindum Sogn • Ringkøbing Kirke • Ringsted Sogn • Risbjerg
Kirke, Hvidovre • Rodovre Kirke • Rønne Kirke • Samsø Pastorat
Sct. Catharina Kirke, Hjørring • Sct. Clemens Kirke, Randers •
Sct. Hans Kirke, Odense • Sct. Jørgensbjerg Sogn, Roskilde • Sct.
Michaelis Kirke, Fredericia • Sct. Pauls Kirke, København • Sct. Pauls
Kirke, Århus • Silkeborg Kirke • Simon Peters Kirke, Kolding
Skanderup Kirke • Smørum Kirke • Snebjerg Kirke • Solvang Kirke,
København • Sommersted-Oksenvad Pastorat • Struer Kirke • Sund-
by Sogn • Sæby Kirke • Søllerød Kirke • Sønderbro Kirke, Horsens •
Søndermarkskirken, Viborg • Tagensbo Kirke, København • Tersløse
Menighedsråd Thyregod Kirke • Thyregod-Vester Sogn • Timoteus-
kirken, Valby • Toreby Sogn, Nyk. F. • Tveje Merløse Sogn • Tystrup
Kirke • Tåstrup Nykirke • Utterslev Kirke, København • Vang Kirke,
Thisted • Viby Kirke, Århus • Videbæk Pastorat • Vigerslev Kirke
Vildbjerg Kirke • Vind Sogn • Vindinge Sogn • Vipperød Pastorat
Vodskov Kirke • Vor Frue Kirke, København • Vor Frelses Sogn, Chr.
havn • Værlose Sogn • Zions Kirke, Esbjerg • Ølgod Valgmenighed
Ølsted Sogn • Aaby Kirke, Aabybro • Det Mellemkirkelige Udvalg i
Helsingør Stift • Mødestedet - Kirkens Indvandrerarbejde
på Vesterbro • Mødested Amager

Associerede medlemmer: Bethel World Mission Church • Chinese
Church in Copenhagen • Church of Love Denmark • Church on the
Rock, Valby • Den Etiopisk-Ortodokse Menighed, Århus • Den Kop-
tisk-Ortodokse Kirke St. Marie & St. Marcus • Emmanuel - Etiopisk
Kristent Fællesskab, Kbh. • Frikirken i Løgstør • God's Ambassadors
International, Avedøre • Gospel Church International, København
Hellig Savor Ortodokse menighed, Kbh. • PERKI/Indonesisk Kristent
Fællesskab • International Christian Community • Int. Evang. Kirke,
Skanderborg • Iranian Presbyterian Church • Kalejdoskop
(Frelsens Hær), Kbh. • Mar Mari's Assyriske Menighed, Århus
Myanmar Christian Fellowship • Narrow Gate Church, København
Pakistansk Kristen Menighed, København • Serbisk-Ortodoks Menig-
hed, Odense • St. Alban's Anglican Church • Svenska Gustafskyrkan
Zion Temple Denmark • Det Danske Bibelselskab

Tværkulturelt Centers bestyrelse

Tidl. konsulent i UNICEF Adnan Dahan (formand) • Tidl. lærer Aase
Birk Nissen (næstformand) • Tværkulturel konsulent Krista Rosenlund
Bellows • Agronom Tesfu Ghebru • Sognepræst Inge With Johannesen
• Arkitekt Jørgen Engell-Kofoed • Tidl. hjemmehjælper Gurli
Rasmussen • Tidl. chefkonsulent George Thomas

Nyt på tværs

Ansvarshavende redaktør: Netværkskoordinator Birthe Munck-Fairwood
Redaktionspanel: Pædagog Gladys Bediako Bruun
Tværkulturel sognemedhjælper Elizabeth Padillo Olesen

Sats og repro: minigrafisk
Tryk: Greentech Rotaprint A/S

Nyt på tværs udkommer 4 gange om året og er gratis. Frivilligt abonnement: 100 kr.

JA TAK. Jeg/vi vil gerne modtage
Nyt på tværs gratis fremover.

Jeg/vi vil gerne modtage **Nyt på tværs**
fremover og betale FRIVILLIGT
ABONNEMENT på 100 kr.

Navn:

Adresse:

Sendes til Tværkulturelt Center, Ryesgade 68 C, 2100 Kbh. Ø

Nyt på tværs nr. 3 – september 2013